

Evangelikus Kántorlevél

— Szerkeszti: Finta Gergely —

Elhagyta értünk egét (János 3,13)

Jézus neve és személye érdekes, mert új életet hirdet, és érdekes, ha megszületik az új élet. Nem mi tekintünk így rá, ő szólít meg így. Nikodémusnak azzal válaszol, hogy újonnan kell születni (Jn 3,3). Krisztusra csak úgy lehet gondolni, ha az ilyen gyökeres változásról nem csak beszélünk, hanem az meg is történik.

Lehetséges-e egyáltalán ez, s ha igen, hogyan? Az embernek ez fontos elméleti kérdése, de égető gyakorlati kérdés! Égető, mert sok áldozata van annak, hogy nem születnek újjá, nem változnak meg emberek, hanem háborút viselnek egymás ellen. Nem kevésbé égető a keresztyén közösségekben és az egyházban sem.

Jézus 'specialitása': Isten országa és újjászületés. Elválaszthatatlanok tőle is, egymástól is. Csak az 'mehet föl a mennybe, aki onnan jött'. Akkor tehát rajta kívül senki. Jézus útja azonban esély mindenkinek. Vele, általa, tőle lehetséges a megújulás. Ő azért jött, hogy felemeltesék, mint egykor a rézkígyó (Jn 3,14–18), hogy a rá tekintők megszabaduljanak. Jézus az egész világ számára és minden emberért jött el.

Jézus neve és személye új életet is munkál. Eljövetele nemcsak meghívás, hanem újabb és mindennél ékebb bizonyossága annak, hogy Isten újat kezd. Újra odafordul az emberhez. Új élet lehetőségét adja! Nemcsak hívogat erre, hanem munkálja, létrehozza, megteremti.

„Elhagyta értünk egét” — énekeljük Gerhardt Pállal (EvÉkv 138,4). Ez pontosan az ellentéte annak, amit szívünk szerint teszünk. Hiszen mi az égbe kíváncszunk, oda képzeljük magunkat, elvagyódunk innen oda, amikor: Otthonosan mozgunk az ige, a tan, az egyházi élet dolgaiban — nekünk igazán ott a helyünk. Jézus azonban „elhagyta értünk egét”! Becsületesnek és tisztességesnek tartanak, azok is vagyunk, távol tartjuk magunkat a világ mocskától, amelyből annyi van, gyakoroljuk az erényeket, nem egyszer igazán hősi fokon is, kitarással és kísértéseknek ellenállva — nekünk igazán ott a helyünk. De ő mégis „elhagyta értünk egét”. Nem érdem és nem igazság az, amelynek alapján hozzá tartozhatunk, hanem a hozzánk hajló kegyelem. Nem is a jog, hogy mi aztán igazán megszolgáltunk, megszenvedtünk érte, hanem az irgalom. S e két szó, *kegyelem* és *irgalom* arra emlékeztet, hogy egyedül rajta, az ő tetszésén, szeretetén és akaratán múlik: „Szánó szíve vonta felénk” (EvÉkv 138,4).

Krisztus nem restellte elhagyni értünk egét: ámulva próbáljuk felfogni, mit is jelent ez. Hiszen jól tudjuk, milyen nehezen hagyunk ott bármit: előnyt, kényelmet, anyagiakat.

Jézus közel jötte minden mozdulatunkat, szavunkat, gondolatunkat megelőzte. Istennek ebből a gesztusából áll még a világ. Istennek ez a gesztusa tűr el még minket a földön.

Jézus elhagyta értünk egét. Ő megtette azt a hatalmas és nehéz lépést, amelynek mását várja tőlünk. Tudom, ez a már-már nevetségesen kicsiny lépés óriási lépés nekünk. De hát a születés keserves dolog, s az az újonnan születés is. Mégis meg kell történnie, mert csak így van élet. És Jézus ezért jött.

Reuss András

Orgonahangversenyek a balfi evangélikus templomban

Lapunk hasábjain többször hírt adtunk az építésének 175. évfordulója alkalmából restaurált balfi König-orgonáról. [Ld. V (1997/1998) 2–3. 323., valamint V (1997/1998) 4. 463. skk., továbbá 499.]

A rendszeres istentiszteleti használat mellett 1998 óta augusztus és október között havonta hangversenyeken is megszólal a gondosan restaurált orgona hangja. Tekintettel a hangszer adottságaira (pedálja egy oktávnyi sípsorral és másfél oktávnyi billentyűvel rendelkezik) e koncertek műsor-összeállítására az orgonairodalom sajátos — itthon eddig kevésbé ismert, a magyarországi historikus hangszerek szempontjából azonban nagyon fontos — részének felfedezésére is lehetőséget ad. Az alábbiakban közöljük a hangversenyek műsorát és a közreműködők nevét.

1998. augusztus, közreműködött: Szekendi Tamás

J. K. Kerll:	Toccata in F Canzona in C
G. Muffat:	Toccata Duodecima
J. S. Bach:	Két duett a-moll fantázia és fúga Három korálelőjáték In dulci jubilo
D. Buxtehude:	g-moll prelúdium és fúga Wie schön leuchtet... — korálfantázia